

מוגש ע"י ארגון "אור הנח והזר" | חנוכה תשפ"ו

סדר הדלקת נרות חנוכה

תפילה קודם הדלקת נרות חנוכה מספר משפט צדק

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו, ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל, הריני בא לקים מצות הדלקת נר חנכה לתקן את שרשה במקום עליון. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיה עתה עת רצון לפניך להיות עולה מצות הדלקת נר חנכה כאלו השגתי כל הסודות הנוראים אשר הם חתומים בה, ותעלה לפניך עם כנות מעשה מצוה זאת הנעשית על ידי בני ידידיה המכונים כל שמותיה הקדושים הראויים לבא בהדלקה זו, המעלים יחד וזווג מדות הקדושות העליונות, ולהאיר בשכינת עץ המאורות הגדולים, ומשם ישפע שפע לי אני עבדך (פלוני בן פלוני) לאור באור החיים "כי אתה תאיר נרי יי אלהי יגיה חשכי". שלח אורף ואמתך המה יחנוני ליראה ולאהבה את שמך, ללמוד וללמד את תורתך הקדושה תורה שבכתב ותורה שבעל פה בהתמדה גדולה ולכבוד שמך יתברך ויתעלה.

ובכבוד סגלת נר חנכה תחכמנו באור תורתך אנו וזרענו וזרע זרענו, ויקים בי מקרא שכתוב 'לא ימוש מפיד ומפי זרע זרע ומפי זרע זרע' אמר יי מעתה ועד עולם, יהיו זרעי וזרע זרעי תלמידי חכמים וחסידים, אהובים למעלה ונחמדים למטה, ותחזק את לבכם לתורה ועבודה הכל כרצונך הטוב, ואזכה לראות בנים ובני עוסקים בתורה ומצוות באמת. גל עינינו ונביטה נפלאות מתורתך הקדושה לכוון לאמתה של תורה וסודותיה. ובזכות מתניהו כהן גדול ובניו הראנו נפלאות, ובאורך נראה אור, וטהר את לבבנו לעבודתך והרחיקנו ממדות רעות ומחשבות זרות, ותחזינה עינינו בשוכב לציון ברחמים בהעלתך את הנרות, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי. ואני תפילתי לה יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: יהי נעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

תפילה מהגה"ק רבי צבי אלימלך מדינוב בעל בני יששכר צדק"ל

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו, ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל. הנני מכון בהדלקת נר חנכה לקים מצות בוראי באשר צונוי חכמינו ו"ל לתקן את שורשה במקום עליון:

ובכבוד יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חשובה ומקבלת ומרצה לפניך מצות הדלקת נר חנוכה כאלו מונתי כל הכונות שכונו הכהנים משרתי השם בעת אשר הערו למות נפשם בשביל כבוד שמך הגדול הגבור והנורא. ואתה ברחמיך הרבים עוררת נצחך עליהם לנצח את אויביהם ולנצח על מלאכת בית יי, והנני עושה על דעתך ועל פונתם ועל דעת כל הצדיקים והחסידים שהיו באותו הדור שהשפעת להם נסיד וזכו לאור באור החיים, ועל דעת כל הצדיקים והחסידים שבדורותינו, ופי כפיהם ועשיתי כעשיתם, ובזכות המצוה הזאת תזכנו לנצח את אויבינו ולנצח על מלאכת בית יי, וגלה כבוד מלכותך עלינו מהרה ולא ימוש התורה מפינו ומפי זרעינו ומפי זרע זרעינו מעתה ועד עולם, וזוכה לבנים תלמידי חכמים אמן כן יהי רצון. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מוטבך ושמוח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. מלך על כל העולם כלו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עץ על כל יושבי תבל ארצה, וידע כל פעול כי אתה פועלת ויבין כל יציר כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפ"י (בג"י חנוכה"ה) יהו"ה אלהי ישראל"ל מל"ה ומלכות"י בכ"ל משל"ה (בג"י כ"ו פעמים חנ"ה אותיות חנוכה"ה, ובג"י מתתיהו ב"ן יוחנן כה"ן גדול חשמא"י ובני"ו). אמן נצח סלה ועד:

הריני מקשר עצמי בהדלקת נרות חנכה לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שזכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נבך מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

לפני ההדלקה מברכים להדליק נר ושעשה נסים:

אתה אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה:

בָּרֵךְ

אתה אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעָשָׂה
נִסִּים לְאַבֹּתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

בָּרֵךְ

ובהדלקת נר ראשון מוסיפים ברכת שהחיינו:

אתה אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ
וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

בָּרֵךְ

ומדליק הנרות ואומר תיכף:

הֲלָלוּ אָנוּ מַדְלִיקִין עַל הַנִּסִּים וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת. שְׁעָשִׂיתָ לְאַבֹּתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה. עַל יְדֵי כְּהֵנֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל מִצְוֹת שְׁמוֹנֶת
יָמֵי חֲנֻכָּה. הַנֵּרוֹת הֲלָלוּ קֹדֶשׁ הֵם. וְאֵין לָנוּ רִשּׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ
בָּהֶם. אֲלֵא לְרֹאוֹתָם בְּלִבָּד. כְּדֵי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל
נִסֶּיךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעָתְךָ.

הַנֵּרוֹת

מקורות הניגונים

שני הניגונים שיש לנו על 'מעוז צור' ישועתי' נתיסדו על ידי ר' מאיר לייב בלעכער ז"ל (שש"ק ח, רעט). והנגון
דבקות השלישי, הוא מנגוני בית ז'נקוב משושלת אפטא, והביאו הרה"ח ר' שמואל מאיר אגשין ז"ל.

ובאותה עת שלוו את המחתנים שרה אז מוהרנ"ת בעלית ביתו, ותלמידו רבי מאיר לייב בלעכער עמד
אצלו, וכשעברו אז המלזים תחת בית מוהרנ"ת נגנו את תנועת נגון ההתעוררות הידוע אצלנו; ומוהרנ"ת
ורבי מאיר לייב שמעו את תנועת הנגון, ורבי מאיר לייב, שהיה בעל מנגן, התאים תכף אז תנועת נגון זה
לתבות "ומנותר קנקנים, נעשה גם לשושנים" (בפיוט 'מעוז צור'), שהוא למוד התחזקות עצום, שאף על
פי שהחריבו וטמאו היינים את כל השמינים, וההתגברות היתה חזקה כל כך שלא היה היאף להדליק
את המנורה, ולא נמצא כי אם מעט שמן חתום בחותמו של כהן גדול - אף ממשע שמן הנותר נהיה גם
החנכה, וזהו הלמוד של רבנו הקדוש, שאף שהצצר הרע וחילותיו מטמאים את כל המחין, אף השומחה
וההתחזקות הוא אף במעט דמעט הקדשה שעדין לא נטמא ונמצא בכל אחד ואחד, והינו 'ומנותר
קנקנים' כי כך מנהיג השם ויתברך את עולמו, שבכל אחד ואחד מברך שיהיה בו איזה טוב, אפלו אם
הוא מעט דמעט, אף בלח מעט זה, אם יהיה חשוב בעיניו ולא ירפה ממנו - אזי יתגבר בסוף על כל הרע,
ויהיה נעשה גם לשושנים, ויחזור ויתקן הכל. ועין בלקוטי הלכות (שבת ו אות ט"ו) "וזהו בחינת 'ומנותר
קנקנים נעשה גם לשושנים' וכי, שכל זמן שיש בו איזה נקדה טובה מהאמונה הקדושה - יש לו תקנה
גדולה לחזור ולתקן הכל" וכו' (שיש"ק החדש, ג קמ"א ובהערה שם)

(שם המחבר חתום בראשי החרוזים: "מרדכי חזק")

מִעֲרֹד

צוֹר יִשׁוּעָתִי לָךְ נָאָה לְשִׁבְחָה. תִּכּוֹן בֵּית תְּפִלָּתִי וְשֵׁם תּוֹדָה
נִזְבַּחַ. לְעֵת תִּכְיִן מִטְבַּח מִצָּר הַמִּנְבַּח. אֲזִי אֶגְמֹר בְּשִׁיר
מִזְמוֹר חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ:

רְעוּת

שְׂבָעָה נִפְשִׁי בִּיגוֹן בְּחֵי כְּלָה. חַיִּי מִרְרוּ בְּקוֹשֵׁי בְשָׁעָבוֹד
מַלְכוּת עֲגָלָה. וּבִידוֹ הַגְדוּלָּה הוֹצִיא אֶת הַסָּגְלָה חֵיל פְּרָעָה
וְכָל זָרְעוֹ יָרְדוּ כְּאֶבֶן בַּמִּצְוִלָּה:

דְּבִיר

קָדְשׁוֹ הִבִּיאֲנִי וְגַם שֵׁם לֹא שָׁקַטְתִּי. וְכֹא נִגַּשׁ וְהִגְלֵנִי. כִּי
זָרִים עֲבַדְתִּי. וַיִּין רַעַל מִסְכָּתִי. כִּמְעֹט שְׁעַבְרָתִי. קִץ בָּבֶל.
זָרְבָּבֶל. לְקֵץ שְׂבָעִים נוֹשָׁעָתִי:

כְּרוּת

קוֹמַת בְּרוּשׁ בִּקֵּשׁ אֲגִי בֶן הַמִּדְתָּא. וְנִהִיתָה לוֹ לַפַּח
וּלְמוֹקֵשׁ וְגִאֲוָתוֹ נִשְׁבַּתָּה. רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׁאָתָה. וְאוֹיֵב שְׁמוֹ
מָחִיתָ. רַב בְּנָיו וְקִנְיָנָיו עַל הָעֵץ תִּלְיִת:

וְרָנִים

נִקְבְּצוּ עָלַי אֲזִי בִימֵי חֲשֻׁמָּנִים. וּפְרָצוּ חוֹמוֹת מִגְדָּלִי וְטִמְאוּ
כָּל הַשְּׁמָנִים. וּמִנּוֹתָר קִנְקִנִים נַעֲשֶׂה נֶס לְשׁוֹשָׁנִים. בְּנֵי בִינָה
יְמֵי שְׁמוֹנָה קָבְעוּ שִׁיר וְרָנִים:

הַשִּׁירָה

זְרוּעַ קָדְשְׁךָ וְקָרַב קוֹץ הַיִּשׁוּעָה. נָקָם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ
מֵאֲמָה הַרְשָׁעָה. כִּי אָרְכָה לָנוּ הַשְׁעָה. וְאִין קוֹץ לִימֵי הָרָעָה.
דָּחָה אֲדָמוֹן בָּצֵל צִלְמוֹן הָקָם לָנוּ רוּעָה שְׂבָעָה:

מקורות הניגונים

הנגון על 'מזמור שיר חנכת הבית לדוד' המושר בימי החנכה,
הוא ניגון מיסודו של אנשי שלומנו: (שיש"ק החדש)

מִדְמִיר

שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוּמָמָה אֲדָנִי כִּי דִלִיתִנִי וְלֹא
שְׂמַחַת אִיבִי לִי: אֲדָנִי אֱלֹהֵי שׁוּעָתִי אֱלֹהֵי וְתִרְפָּאֲנִי:
אֲדָנִי הָעֲלִית מִן שָׂאוֹל נִפְשִׁי חַיִּיתִנִי מִיָּרֵדִי בּוֹר: זָמְרוּ לְאֲדָנִי חֲסִידָיו
וְהוֹדוּ לְזִכֹּר קָדְשׁוֹ: כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ. בְּעָרַב יִלִּין בְּכִי וּלְבַקֵּר
רָנָה: וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי בַּל אֲמוּט לְעוֹלָם: אֲדָנִי בְּרָצוֹנָה הָעֲמִידָתָה
לְהַרְרִי עַז. הַסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הַיִּיתִי נִבְהָל: אֱלֹהֵי אֲדָנִי אֶקְרָא וְאֵל אֲדָנִי
אֶתְחַנֵּן: מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרִדְתִּי אֶל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר הַיִּגִּיד אֲמַתְךָ:
שְׂמַע אֲדָנִי וְחַנּוּנִי אֲדָנִי הִיָּה עֲזָר לִי: הַפְּכֶת מִסְפְּדִי לְמַחֲזֹל לִי פֶתַחַת
שָׁקִי וְתִאֲזָרֵנִי שְׂמַחָה: לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם אֲדָנִי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם
אֲוֹדָךְ:

מקורות הניגונים

הניגון שנהוג אצל אנ"ש על "למנצח בנגינות" לאחר הדלקת נרות חנוכה, מקורו באדמו"ר ה"דברי ישראל" ממודז'ין (ושם נקרא "א קאזאקל")

(ע"פ עתיקין, גל' 18)

לְמִנְצַח בְּנִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וּבִרְכָּנוּ. יֵאָר פָּנָיו אֶתָּנוּ. סֵלָה: לְדַעַת בְּאַרְץ דְּרָכָה. בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וִירַנּוּ לְאֻמִּים. כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל. וּלְאֻמִּים בְּאַרְץ תִּנְחֵם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים. וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ:

מקורות הניגונים

הנגון המקובל על "רננו צדיקים" היה מושר ע"י הרה"ח ר' אהרן קיבליטשער (אולם אין ידוע אם מקורו אצל אנ"ש):

רִנְנוּ צַדִּיקִים בְּאֲדָנִי לִישְׁרִים נֶאֱוָה תְּהִלָּה: הוֹדוּ לְאֲדָנִי בְּכֹנֹר בְּנִבְל עֲשׂוֹר וְזָמְרוּ לוֹ: שִׁירֵינוּ לֹא שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נָגַן בְּתַרוּעָה: כִּי יִשְׂרָאֵל דִּבֶּר אֲדָנִי וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוֹנָה: אֹהֶב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד אֲדָנִי מְלֹאָה הָאֶרֶץ: בְּדִבְרֵי אֲדָנִי שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צִבְאָם: כִּנּוּס כְּנֹד מִי הֵים נִתָּן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מֵאֲדָנִי כָּל הָאֶרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָּל יֹשְׁבֵי תִבְל: כִּי הוּא אִמּוֹר וַיְהִי הוּא צוּה וַיַּעֲמֹד: אֲדָנִי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת אֲדָנִי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר: אֲשֶׁרִי הִגִּיט אֲשֶׁר אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ הָעַם בָּחַר לְנִחְלָה לוֹ: מִשְׁמִים הֵבִיט אֲדָנִי רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמֶּמֶן שָׁכַתוּ הַשְׂגִּיחַ אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ: הֵיטֵר יָחַד לָכֶם הַמִּבִּין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב חֵיל גְּבוּר לֹא יִנָּצַל בְּרַב כַּח: שֶׁקֶר הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה וּבְרַב חֵילֹא לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵין אֲדָנִי אֶל יִרְאִיו לְמִיחִילִים לְחִסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעַב: נַפְשֵׁנוּ חֲכֵתָה לְאֲדָנִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבָנוּ כִּי בִשֶׁם קִדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ: יְהִי חֶסֶדְךָ אֲדָנִי עָלֵינוּ כִּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:

מקורות הניגונים

באומן היו מנגנים בחנפיה שני נסחאות ונגונים על 'אנא בכח'. אחד הידוע בין אנשי שלומנו, והשני מיסודו של החתן שלום ברג המפרסם (שהביא רל"צ מפולין ולמדו שם. ראה שיש"ק ו תס"א), והוא נגון קשה.

(שיש"ק ח קע"ח)

אֲנִי בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה.
קִבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שֶׁגִּבְנוּ טְהָרְנוּ נוֹרָא.
וְאֵל גְּבוּר דּוֹרְשֵׁי יַחֲוֹדְךָ כְּבִבֵּת שְׁמֶרֶם.
בְּרַכֵּם טְהָרִם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גְּמִלֵם.
חֲסִיד קְדוֹשׁ בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ.
וְחִיד גֵּאָה לְעַמְּךָ פָּנֶה זֹכְרִי קִדְשָׁתְךָ.
שִׁדְעָתְנוּ קִבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתְנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת.

ואומרים בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

"וְעַל כֵּן נִזְהָגִין לומר 'וַיְהִי נָעַם' אַחֵר הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה, כִּי 'וַיְהִי נָעַם' נֶאֱמַר בְּעֵת הַקָּמַת מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן" (ליקוטי הלכות יו"ד כלאי הכרם ואילן, א. ד.). וְכוּתֵּב בְּסִידוֹר רַבִּי שְׁבִתִּי ז"ל: "וּבְשֵׁם מִזְרֵי הָרִיב" ש [מֶרֶץ הַבַּעַשׁ"ט] נִרְ"ו לומר ז' פְּעָמִים 'וַיְהִי נָעַם'... יוֹשֵׁב בְּסֵתֶר' כְּפִשׁוּטוֹ, וְהָיָה נִזְהָג לומר כֵּן ג"כ לַיָּמִים נִזְדָּאִים וּבְכָל עֵת צָרָה שְׁלֵא תְּבוּאָה". (הובא בספר בעש"ט עה"ת סוף פ' מקץ).

וַיְהִי נָעַם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:
יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עָלֵינוּ בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנֵן: אָמַר לְאֲדֹנֵי מַחְסֵי וּמַצְוֹדֹתֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָנוּ
 בּוֹ: כִּי הוּא יִצְיִלָּךְ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר הוֹוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסְדֶּךָ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו
 תַּחֲסֶה צִנָּה וְסִחְרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחֵץ יַעֲוֶה יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפֶּל
 יִחַלֶּךְ מִקְטֵב יִשׁוּד צִהָרִים: וְכֵן מִצְדָּךְ אֶלֶף וּרְבֵבָה מִימִינֶךָ אֶלֶיךָ לֹא יֵגֶשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ
 תִּבְיֵט וּשְׁלֹמֹת רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי מַחְסֵי עָלֵינוּ שְׁמַת מְעוֹנָךְ: לֹא תֵאָנֶה
 אֶלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךְ: כִּי מִלֵּאכָיו יֵצֵא לָךְ לְשֹׁמְרֶךָ בְּכָל הֶרְכִּי: עַל כַּפֵּי
 יִשְׂאוּנֶךָ פֶּן תִּגּוֹף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וְפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חֶשֶׁק
 וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יֵדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אַחֲלִיצֶהוּ וְאַכְבֵּדֶהוּ:
 אֲדָךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי: אֲדָךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

סמי'ז
בוודאי
 י'ח דא!

קדושת
 הציון
 בהישג יד
זה תכלו
רק בך!

אומרים **לח** לסמארטפון בציון!